

ACC. N:R M. 12460:1.

I början på 1900-talet kunde man på se
en del äldre personer både män och
kvinnor när de gingo till kyrkan
hava en kvist av någon välluktande
ört med sig.

De växter som kallades kyrkekryddor
varo, etbrodd, Salvia, isop, Lavendel,
Lobbskågg, Mynta, De som näre
förekommo varo etbrodd och Salvia
Jag såg själv min far när han gick
och bröt av en gren från etbrodden
innan han gick till kyrkan de flesta
gångerna bar man grenen i handen
när man kom in i kyrkan lade
man grenen på bänken om man
des förinnan ej förstört den.

När väljälmet var lärt lade man
kvisten där till märke under predikan

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

dup. 88

1.

Tag man fram kvireen till att lukta på
och uppfriska sig med.

Pralmbaken bär av frantimren i handen
ofta om lindad med en bit nådduk
kommer in i bänken lader pralmbok
nådduk i eller på bänken Abrodagenen
intill

Männen däremot hade pralmbaken i en
av fickorna.

Dessa kvirear eller blad tag man med
sig i stället för luktbatten somliga
somliga hade dem med sig bara därför
att andra hadde med sig att lukta på.

Det förekom endast vid den tid som
det gavs växter.

Var man bjöden till begravning eller
något annat där man gjort skulle
beräka något hem innan man for.

Till kyrkan lag man nog en gren men
den lades då i någon ficka eller i psalm-
boken så skulle man hava förplågnad
på stället man kom till och kvisten var
endast i vägen. Läremål hade man lukt-
vatten och karamaller.

Vid kyrkotågning hade den kyrkotågande
kvinnan med sig karamaller och
luktvatten som hon bjöd hela bän-
ken på.

Vid vigsel hadde bruden luktvatten och
karamaller med sig av dessa kryddor
bjöd hon omkring sig.

Konfirmander, Flickorna fick sin första
luktvattensglaska första gången hon
gick fram, alltså den dagen som hon
konfirmerades.

Lördagen innan konfirmationen

ACC. N:R M. 12460:4.

ägde rum hade flickorna med sig kakor av olika slag från goda tunna bakelser och andra bakverk.

Pojkarna hade karameller och pingo i gengäld, kakor. Efter slötad gudtjänst bytte de sina kakor sig emellan pojkarna bjöd flickorna på karameller och pingo i gengäld kakor av olika slag.

Jag vill minnas att jag hört att det kallades Knytkalas. Det upphörde före 1900. Vid konfirmationen hade pojkarna en mindre blomkett i kavajens derra blommor var från träd i rummen såsom rosen brudslöjja och myrten Efter hemkomsten sattes myrten i jord denna myrten kallades sedan läse myrten, flickorna hade även blomkett, denna sed fortgår, Vid begravning

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

H.

hade man blomrörkvarter de bestod av några blommor och blad. Dessa kvarter kartlade man i graven.

Luktvattensflaskor har man haft med sig till kyrkan ett gott stycke in på 1900 talet. Det var en flaska i många fall med metallkork så att det gick att stänka ut dess innehåll, men på somliga var det en vanlig kork då tog man ur korken tog nåsduken mot öppningen och fuktade en fläck på nåsduken.

Luktidoror Svampdoror är äldst sedan de användes då hade kvinnorna dessa med sig i doran var svampen fuktad med luktvatten de användes omkring 1850 och senare men ej på 1900 talet De var tillverkade somliga av silver och somliga av mässing ja även av tenn. Dessa svamp-

darat vara konfirmationspresenter men
även bröllopspresenter de köptes hos någon
guldsmid.

(Lektöratens plaskor var sex och åtta kantiga
Med en vacker färg plask över en del blom-
mor och frukter. 1900-talets plaskor)

Frampdatorerna bevos i spronna lommen
som var på inridan av kjolen den ena
sidan

Frankorna till kyrkan och satt sig i
bänken lades psalmboken närdeken
och avrodde grenen på bänken eller om
där fanns kylla placerades det där när
psalmsången var slut kom lektoratens
plaskan fram likaså karamaller i regel
bjöds hela bänken. Man hade nämligen
samma stol och samma personer var
i den stolen hela året till stolombyte

som var / sändagen i advent
Endare kvinnorna hade svampdalar och
lukteratten.

De män som använde snes eller tabak
hade det med sig till kyrkan träffade de
någon bekant så bjods han på snes
likaså bjöd man i bänken.

Samliga köpte pepparmyntolja och
hådde på sneset några droppar innan
han gick till kyrkan det var för att det
skulle smaka bättre och lukta ännu bättre

Tiardags lag hade man en änklare näver
dara men när sändagen kom tog man
fram någon bättre, Jag har hört de som
sagt till varandra, Ja tro du har rätt
tat te sändagsdaran, Terra vare av
tens mässing och i somliga fall
av silver, Mässingsdaran var dubbelt

ACC. N:R M. 12460:8.

lock i det ena var snuset i det andra var en
spegel. Spegeln var bra att ha till hands
En del män som ej använde snus hade
karamaller med sig de voro kokade av
någon i hemarten med droppar i särskilt
pepparmyntolja

Att prästen sagt något om att man
hadde kyrkekryddor med sig har jag ej
hört

Däremot har de som haft skerminngen
om hand klagat över att det spottats
snus på golvet i bänkarna

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

8